

Beste Michiel en Gatsche,

Vele groeten uit het verre Zuiden, waar het echter ook allesbehalve warm is. Ik blijf maar binnen bij die kou, dat vindt de dokter beter, al is hij zeer over het verloop van de ziekte tevreden. De bacillen waren gisteren weer van de vlakte verdwenen. We moeten nu eens afwachten, of ze, nu ik weer opgehouden heb, medicijnen te nemen, wegblijven. Ik ben onder de meest deskundige behandeling, de ziekte is volkomen bekend en niet zeldzaam, zoodat we mogen vertrouwen, dat het spoedig gewonnen zal zijn. Ik zou onder de Vasten ^{te Harlingen} weder evenals het vorig jaar conferenties voor niet-Katholieken houden, men had mij daarvoor weer gevraagd, maar ik heb die ook maar afgeschreven en zoo meer van die lezingen en spreekbeurten. Met uitzondering van wetenschappelijke voordrachten op wetenschappelijke bijeenkomsten en congressen, die uiteraard zeldzaam zijn en geen lichamelijke inspanning meebrengen, omdat ze meer lezingen zijn in kleineren kring en enkele heel bijzondere omstandigheden ga ik niet meer preken en lezingen houden. Ik zal het meer trachten te zoeken in rustig op mijn cel schrijven en studeeren. Mijn abonnement op den trein heb ik opgezegd. Dit moge U een geruststelling zijn. Het gaat me hier heel goed en ik zal hier nog wel een paar weken blijven. Hoewel ook hier gereden wordt, zal ik daar maar niet aan meedoen. Bij U zal het echt liefhebberij zijn. Profiteer er maar goed eens van. Het houdt U jong en lenig, maar niet te veel inspannen. Hoe is het met den uitslag en het jeuken? Doe daar alles voor, wat er voor te doen is. Ik ben blij, dat het U allen zoo goed gaat. Moge 1940, dat zoo droevig en in oorlog inzet, nog een mooi jaar worden. Vele groeten aan Jan en Lena - bedank hen voor hun brief - aan Hans en Trees en de kindertjes.

in Chr. uw

P. Titus. Carm.